

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – V. Muntean

Instanța de apel: CA Chișinău – V. Pruteanu, A. Minciuna, Iu. Cimpoi

Î N C H E I E R E

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului

judecător,

Judecătorii

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Plucci în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ivan Plucci împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.310 privind anularea ordinelor de plată a serviciilor comunale, obligarea efectuării recalcului plăților pentru serviciile comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, prin care s-a respins cererea de apel înaintată de către Ivan Plucci, s-a admis apelul Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.310, s-a casat parțial hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a pretenției lui Ivan Plucci privind obligarea efectuării recalculării plăților pentru serviciile comunale,

C O N S T A T Ă :

La 11 martie 2014 Ivan Plucci s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva ACC nr.310 privind anularea facturilor de plată a serviciilor comunale cu obligarea efectuării calculului plăților pentru serviciile comunale pentru un singur apartament și recalculul plăților pentru serviciile comunale pentru perioada ianuarie 2012-ianuarie 2014.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că urmare a necesității îmbunătățirii condițiilor de trai, el și familia sa urma să primească apartament cu patru odăi. Din motivul lipsei unei asemenea categorii de imobile, i-a fost repartizat două

apartamente nr.54 și 55 cu a câte două odăi, avînd suprafața totală de 117,3 m.p. situate în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 63/1.

Reclamantul consideră că deși apartamentele sun bunuri imobile separate, urmează a fi considerate un singur bun imobil și ACC nr.310 incorect calculează serviciile comunale pentru două apartamente separate, înaintînd spre achitare cîte două ordine de plată pentru ”alte servicii”, ”deservirea blocului locativ”, ”curățenie”.

Prin hotărîrea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iulie 2014 acțiunea lui Ivan Plucci a fost admisă parțial. S-a obligat ACC nr.310 să efectueze recalcularea plăților pentru serviciile comunale pentru perioada ianuarie 2012 - ianuarie 2014 pentru apartamentul nr.54, 55, situat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 63/1 cu excluderea sumelor calculate în calitate de penalități. În rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 05 august 2014 ACC nr.310 a contestat-o cu apel, solicitînd casarea în partea ce ține de obligarea ACC nr.310 să efectueze recalcularea plăților pentru serviciile comunale pentru perioada ianuarie 2012 -ianuarie 2014 pentru apartamentul nr.54, 55, situat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 63/1 cu excluderea sumelor calculate în calitate de penalități cu emiterea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă pretenția lui Ivan Plucci ca neîntemeiată.

La 13 august 2014 a declarat apel împotriva hotărîrii judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iulie 2014 și Ivan Plucci, solicitînd casarea în partea ce ține de respingerea pretențiilor reclamantului cu emiterea unei noi soluții, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014 s-a respins apelul declarat de Ivan Plucci. S-a admis cererea de apel depusă de ACC nr.310, s-a casat parțial hotărîrea primei instanțe cu emiterea unei noi soluții, prin care s-a respins pretenția lui Ivan Plucci privind obligarea ACC nr.310 de a efectua calculul plăților pentru serviciile comunale pentru perioada ianuarie 2012-ianuarie 2014 pentru apartamentul nr. 54, 55, situat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 63/1. În rest s-a menținut hotărîrea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2014.

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că Ivan Plucci deține în realitate două apartamente a câte două odăi, fiecare dispunînd de cameră de baie, WC și ramificație pentru alimentare cu gaz. Conform procesului-verbal al Adunării locatarilor ACC nr.310 din 09 aprilie 2012 fiecare apartament urmează să achite cîte 35 lei pentru diverse servicii și cîte 20 lei pentru deservirea tehnică a blocului. În caz de neachitare a serviciilor comunale mai mult de două luni se va percepe o penalitate în mărime de 1 %. Temeiuri de anulare a ordinelor de plată pentru serviciile comunale nu au fost stabilite. Totodată, Curtea de Apel a constatat că de către ACC nr.310 întemeiat este calculată și încasată penalitatea de 1 % în caz de neachitare a

serviciilor comunale mai mult de două luni, or actul în baza căruia a fost stabilită penalitatea este în vigoare și nu a fost contestat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 23 martie 2015 Ivan Plucci a declarat recurs, solicitând casarea acesteia și hotărîrea primei instanțe cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile acestora nu sînt suficient de motivate.

La 07 mai 2015 ACC nr.310 a depus referință la cererea de recurs, solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014 a fost recepționată de recurent la 24 ianuarie 2015 (f.d.202), iar cererea de recurs depusă la 23 martie 2015 se consideră a fi depusă în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Ivan Plucci nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de către Ivan Plucci împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Ivan Plucci împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Plucci împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr.310 privind anularea ordinelor de plată a serviciilor comunale, obligarea efectuării recalcului plăților pentru serviciile comunale,

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Mardari

Maria Ghervas